1

רשומות

קובץ התקנות

ב' באדר תשכ"ט — 2350 — 20 בפברואר 1969

עמוד

תקנות הזרעים (רשיונות מכירה) (תיקון), תשכ"ט—1969 926
צו הסדרת מקומות רחצה (מצילים, סדרנים ומגישי עזרה ראשונה) (תיקון), תשכ"ט—1969 . 926
צווים בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה" ומסוג „מירי" לסוג „מולק" 927

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר לירושלים (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ט—1969 928
חוק עזר לטבריה (רוכלים), תשכ"ט—1969 929
חוק עזר לנתניה (צעצועים מסוכנים), תשכ"ט—1969 931
חוק עזר לראשון־לציון (פתיחת בתי־עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ט—1969 . . . 932
חוק עזר לרמלה (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשכ"ט—1969 933
חוק עזר לאופקים (עגלות), תשכ"ט—1969 934
חוק עזר לאל־טייבה (אספקת מים), תשכ"ט—1969 939
חוק עזר ליהוד (רשיונות לאופניים), תשכ"ט—1969 948
חוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה (מודעות ושלטים) (תיקון), תשכ"ט—1969 . . . 949
חוק עזר לעמק־לוד (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—1969 949
חוק עזר לעזתה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—1969 950
חוק עזר לראש־העין (הוצאת אשפה), תשכ"ט—1969 952
חוק עזר לרמת־השרון (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ט—1969 954

צו בדבר הפיכת מקרקעין מסוג „מירי" לסוג „מולק"

(לפי דברי־המלך במועצה על ארץ־ישראל, 1922—1947)

הואיל והמקרקעין המתוארים בתוספת רשומים בלשכת רישום המקרקעין תל־אביב־יפו כמקרקעין מסוג „מירי";

והואיל ויש להפוך את המקרקעין האמורים מסוג „מירי" לסוג „מולק" כדי לאפשר את חלוקתן מחדש של הקרקעות הנכללות בתכנית בנין ערים מפורטת מס' 561 שינוי מס' 1 לשנת 1963 של תכנית מפורטת מס' 222, חלקי גושים 6969 ו־6984" של עירית תל־אביב־יפו;

לפיכך אני מצווה, בתוקף סמכותי לפי סעיף 16א לדברי־המלך במועצה על ארץ־ישראל, 1922—1947 [1], וסעיף 14 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], כי המקרקעין המתוארים בתוספת ייהפכו לסוג „מולק" ויירשמו בהתאם לכך בלשכת רישום המקרקעין תל־אביב־יפו.

תוספת

גוש	חלקה	שטח החלקה במטרים מרובעים
6969	79	11085
6970	24	5792

ט"ו בשבט תשכ"ט (3 בפברואר 1969)
(חמ 70131)

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

[1] חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2736 ו־2765.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה" לסוג „מולק"

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה"), תש"ך—1960 [1], אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין בתל־אביב־יפו כמקרקעין מסוג „מתרוכה", יומרו למקרקעין מסוג „מולק" ויירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

גוש	חלקה	שטח החלקה במטרים מרובעים	השטח להמרה במטרים מרובעים
7051	119	2,234	139

ט"ו בשבט תשכ"ט (3 בפברואר 1969)
(חמ 70132)

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

[1] ס"ח 316, תש"ך, עמ' 92.

צו בדבר הפיכת מקרקעין מסוג „מירי" לסוג „מולק"

(לפי דברי־המלך במועצה על ארץ־ישראל, 1922—1947)

הואיל והמקרקעין הידועים כחלקה 431 בגוש 6190, בני־ברק, רשומים בלשכת רישום המקרקעין בפתח־תקוה כמקרקעין מסוג „מירי";

והואיל ואני מוצא לנכון כי המקרקעין האמורים ייהפכו מסוג „מירי" לסוג „מולק";

לפיכך אני מצווה בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 א לדברי המלך במועצה על ארץ־ישראל, 1922—1947 [1], וסעיף 14 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], כי המקרקעין האמורים ייהפכו לסוג „מולק" ויירשמו בהתאם לכך בלשכת רישום המקרקעין בפתח־תקוה.

י"ז בשבט תשכ"ט (5 בפברואר 1969)
(חמ 70131)

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

[1] חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2736 ו־2765.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק עזר לירושלים בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות [1], מתקינה מועצת עירית ירושלים חוק עזר זה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לחוק עזר לירושלים (היטל עינוגים), תש"ט—1949 [2], בפסקה (ב), במקום פריטים (1) ו־(2) יבוא:

	שיעור ההיטל באחוזים ממחיר הכרטיס
„(1) כשמופיעים בהם אמנים מקומיים בלבד —	
הופעות הנערכות על ידי תיאטרונים מקומיים המציגים מחזה	5
מופעי בידור (מערכונים, רוויו, נשפי ריקודים וכו')	15
ערבי ראיונות, חזנות וכו'	10
ערבי הרצאות והסברות בליווי שקופיות או הדגמות אחרות	5
(2) כשמופיעים בהם אמנים מחוץ־לארץ —	
כרטיסים שמחירם היסודי עד 8 לירות	25
כרטיסים שמחירם היסודי עולה על 8 לירות	30
(3) כשמופיעים בהם אמנים מחוץ־לארץ בשיתוף אמנים מקומיים —	
כרטיסים שמחירם היסודי עד 8 לירות	20
כרטיסים שמחירם היסודי עולה על 8 לירות	25".

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ט—1969".

נתאשר.

ט' קולק
ראש עיריית ירושלים

י"ד בשבט תשכ"ט (2 בפברואר 1969)
(חמ 878001)

חיים משה שפירא
שר הפנים

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
[2] ק"ת 18, תש"ט, עמ' 234; ק"ת 1020, תש"ך, עמ' 1307; ק"ת 1803, תשכ"ו, עמ' 372.

פקודת העיריות

חוק עזר לטבריה בדבר רוכלים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו־254 לפקודת העיריות [1], מתקינה מועצת עירית טבריה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„דוכן" — כל שולחן או כלי אחר המשמשים להחזקת טובין לשם מכירתם;

„ימי מנוחה" — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948 [2], כימי מנוחה — תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסופם במוצאי ימי מנוחה עם צאת הכוכבים;

„מפקח" — מי שמועצת העיריה הרשתה אותו בכתב לפקח על מילוי הוראות חוק עזר זה;

„עגלה" — כלי הובלה, הנסחב או הנדחף בכוח מיכני, בכוח אדם או בכוח בעל־חיים;

„עיריה" — עירית טבריה;

„ראש העיריה" — לרבות מי שראש העיריה העביר אליו בכוח את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רוכל" — כמשמעותו בצו רישוי עסקים (רוכלות), תשכ"ט—1969 [3], למעט מוכר ביצים או מוצרי חלב ומוכר עתונים.

שטחים אסורים ברוכלות

2. לא יעסוק רוכל בעסקו, בין באמצעות עגלה ובין בצורה אחרת —

(1) ברחוב או במקום ציבורי באופן שהתעסקותו מהווה מכשול לרבים;

(2) בכניסה לבנין או במעבר בין בנינים.

איסור חניה

3. לא יעמיד רוכל ולא יניח ולא ירשה או יגרום להעמיד או להניח עגלה, דוכן, תבנית, מגש או טובין בתחומי 20 מטר מגן ילדים, מבית ספר, ממגרש משחקים, מגינה או מגן.

איסור חניה שלא בשעת התעסקות

4. לא יעמיד רוכל ולא יניח ולא ירשה ולא יגרום להעמיד או להניח, ברחוב או במקום ציבורי, עגלה, דוכן, תבנית, מגש או טובין שלא בשעת עיסוקו או כשאיננו נמצא במקום.

איסור לקשור למבנה

5. לא יקשור רוכל עגלה, דוכן, תבנית או מגש בכל צורה שהיא לבנין, לגדר, לעמוד או למבנה אחר.

מקום החזקת עגלה

6. רוכל יחזיק את עגלתו בצדו הימני של הרחוב, קרוב לשפתה של המדרכה הימנית.

איסור להכריז על טובין ואיסור פרסומת

7. לא יכריז רוכל על טובין או על אומנותו ולא יקים רעש בשעת עיסוקו ולא יתלה על עגלתו, דוכנו, תבניתו או מגשו כל דבר פרסום או פרסומת.

נקיון

8. לא ילכלך רוכל ולא יגרום שילכלכו את השטח שליד מקום עסקו.

שעות הרוכלות

9. לא יעסוק רוכל בעסקו אלא בשעות שבין 06.00 לבין 21.00.

ימי הרוכלות

10. לא יעסוק רוכל בעסקו בימי מנוחה.

רשיון לשימוש בעגלה או בדוכן

11. לא ישתמש רוכל בעגלה או בדוכן לצורך עסקו, אלא על פי רשיון.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

[3] ק"ת 2330, תשכ"ט, עמ' 650.

תוקף הרשיון

12. תקפו של רשיון לעגלה או לדוכן הוא עד 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

אגרת רשיון

13. בעד מתן רשיון לעגלה או לדוכן ישלם המבקש לקופת העיריה אגרה בשיעור של עשר לירות; אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני תהיה האגרה חמש לירות בלבד.

תחולה

14. הוראת סעיף 11 אינה חלה על רוכל המשתמש בעגלה שלגביה ניתן רשיון על פי סעיף 2 לפקודת התעבורה [4].

מתן רשיונות או סירוב לתיתם

15. בקשת רשיון לעגלה או לדוכן תוגש בכתב לראש העיריה; ראש העיריה רשאי ליתן את הרשיון או לסרב לתיתו, להתלותו או לבטלו וכן רשאי הוא לכלול ברשיון תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

תכניתן של עגלות

16. אם אין הוראה אחרת בפקודת התעבורה או בתקנות שהותקנו על פיה רשאי ראש העיריה לדרוש שכל עגלה תתאים לתכנית שאושרה על ידיו ושהוצגה במשרדי העיריה.

לוחית מספר לעגלה

17. (א) רוכל המשתמש בעגלה לצורך עסקו יקבע על צידה האחורי, במקום נראה לעין, לוחית מספר שיתן לו ראש העיריה; הלוחית תכלול, נוסף למספר, את שמו הפרטי ושם משפחתו של הרוכל, מענו ומספר הרישום שבתעודת הזהות שלו.

(ב) בעד כל לוחית־מספר תשולם לעיריה אגרה בסך לירה אחת.

סידור טובין על עגלה

18. רוכל המשתמש בעגלה לצורך עסקו יסדר את הטובין באופן שימנע את בליטתם מקצות העגלה בכל עבר.

דרישה לסלק עגלות

19. ראש העיריה, מפקח או שוטר רשאים לצוות על רוכל לסלק את עגלתו, דוכנו, תבניתו, מגשו או הטובין ממקום שבו הם נמצאים בניגוד להוראות חוק עזר זה.

סילוק עגלות

20. לא סילק רוכל את עגלתו, דוכנו, תבניתו, מגשו או הטובין, לאחר שנצטווה לכך בהתאם לסעיף 19, רשאי ראש העיריה, מפקח או שוטר לסלק את העגלה, הדוכן, התבנית, המגש או הטובין, בין בעצמו ובין על ידי אחרים.

תפיסת דברים והחרמתם

21. ראש העיריה או מפקח רשאים לתפוס ולחלט כל עגלה, מגש או כל כלי קיבול אחר של רוכל שאין לו רשיון להשתמש בהם בקשר למכירת טובין.

איסור הפרעה

22. לא יפריע אדם לראש העיריה או למפקח ולא ימנע בעדם מהשתמש בסמכויותיהם לפי חוק עזר זה.

עונשים

23. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 300 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או לאחר שחוייב בדין.

ביטול

24. חוק עזר לטבריה (רשיונות לרוכלים והפיקוח עליהם), תשי"ח—1958 [5] — בטל.

השם

25. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטבריה (רוכלים), תשכ"ט—1969".

נתאשר.

י"ח בטבת תשכ"ט (8 בינואר 1969)

חיים משה שפירא

שר הפנים

(חמ 876019)

מ' אדרעי

ראש עירית טבריה

[4] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

[5] ק"ת 796, תשי"ח, עמ' 1237.

פקודת העיריות

חוק עזר לנתניה בדבר צעצועים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות [1], מתקינה מועצת עירית נתניה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„העיריה" — עירית נתניה;

„ראש העיריה" — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקד יחידת הכבאים" — מפקד יחידת הכבאים של רשות הכבאות, שתחום העיריה כלול בתחום פעולתה;

„פקח" — אדם שמועצת העיריה מינתהו להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„צעצוע מסוכן" — אחד מאלה:

(1) כלי או חפץ הפולט וזורק גוף, אש או נוזל או גורם להדף אויר מסוכן;

(2) אש הנזרקת שלא באמצעות כלי או חפץ ויש בכך משום סכנה לבני אדם;

(3) צעצוע שיש בו כדי לגרום —

(א) נזק גופני או נזק לחושים;

(ב) הטרדה לרבים במקומות ציבוריים על ידי דימוע, גירוי, עיטוש, רעש בלתי סביר או זיהום אויר;

(ג) התלקחות של אש;

(ד) בהלה במקום ציבורי או במקום שבו מרוכז קהל;

(4) צעצוע אשר מחמת דמיונו הרב לכלי יריה אמיתי עלול השימוש בו להביא לבהלת הציבור.

ייצור צעצועים מסוכנים, מכירתם והשכרתם

2. לא יעסוק אדם בייצור צעצועים מסוכנים, במכירתם או בהשכרתם, בין כעסק נפרד ובין כחלק מעסק אחר, ולא יחזיק בהם, אלא על פי היתר בכתב מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההיתר.

הפעלת צעצועים מסוכנים

3. לא יפעיל אדם צעצוע מסוכן במקום ציבורי, אלא על פי היתר לכך מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההיתר.

בקשה למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש לראש העיריה ותהיה חתומה ביד המבקש.

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

מתן היתר ותנאיו

5. ראש העיריה רשאי, לאחר התייעצות עם מפקד יחידת הכבאים, לתת היתר, לקבוע את תנאי נתינתו, להתלותו או לבטלו.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו, זולת אם נקבע בו מועד מוקדם יותר.

אגרה

7. בעד מתן היתר תשולם לעיריה אגרה בסך שלוש לירות.

סמכויות כניסה ופקורת

8. (א) פקח רשאי להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשין

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף חמש לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה.

ביטול

10. חוק עזר לנתניה (צעצועים מסוכנים), תשי"ט—1959 [2] — בטל.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתניה (צעצועים מסוכנים), תשכ"ט—1969".

נתאשר.
כ"ז בטבת תשכ"ט (17 בינואר 1969)
(חמ 886010)

א' בר־מנחם
ראש עירית נתניה

חיים משה שפירא
שר הפנים

---

[2] ק"ת 922, תשי"ט, עמ' 1617.

פקודת העיריות

חוק עזר לראשון־לציון בדבר פתיחת בתי־עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות [1], מתקינה מועצת עירית ראשון־לציון חוק עזר זה:

תיקון סעיף 3

1. בסעיף 3 לחוק עזר לראשון־לציון (פתיחת בתי־עסק וסגירתם), תשי"ז—1957 [2], במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
[2] ק"ת 716, תשי"ז, עמ' 1663.

„(ג) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח ביום ב׳ בשבוע בשעות שבין 14.00 ובין 06.00 למחרתו בית עסק שפורש בסעיף קטן (א) (1) ו־(4), על אף האמור בו״.

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראשון־לציון (פתיחת בתי־עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ״ט—1969״.

נתאשר.
י״ד בשבט תשכ״ט (2 בפברואר 1969)
(חמ 897211)

אריה שפטל
ראש עירית ראשון־לציון

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לרמלה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה מועצת עירית רמלה חוק עזר זה:

תיקון התוספת הראשונה

1. בתוספת הראשונה לחוק עזר לרמלה (מס עסקים עירוני), תשי״ג—1952 [3] (להלן — חוק העזר העיקרי), בפריט „נעלים — חנות״, במקום „ברחובות הרצל וז׳בוטינסקי—300״, יבוא „ברחובות הרצל וז׳בוטינסקי—175״.

הוראות מעבר

2. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1968/69 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם לפי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1968/69, יראו אותו כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

השם

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמלה (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשכ״ט—1969״.

נתאשר.
כ״ז בטבת תשכ״ט (17 בינואר 1969)
(חמ 89735)

יהודה שטיין
ראש עירית רמלה

חיים משה שפירא
שר הפנים

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ״ד, עמ׳ 197.
[2] ע״ר 1945, תוס׳ 1 מס׳ 1436, עמ׳ 115; ס״ח תשכ״ז, עמ׳ 2.
[3] ק״ת 307, תשי״ג, עמ׳ 138; ק״ת 2018, תשכ״ז, עמ׳ 1840.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לאופקים בדבר עגלות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיף 77(א)(3) לפקודת התעבורה [2], מתקינה המועצה המקומית אופקים חוק עזר זה:

פרק ראשון: פרשנות

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„עגלה" — כל אמצעי הובלה הנסחב בכוח בעלי חיים, למעט עגלה או כרכרה הבנויה להסעת נוסעים;

„אורך כולל" — המרחק בין הנקודה הקיצונית שבחזית העגלה לנקודה הקיצונית שבחלק האחורי, כשהוא נמדד בין שני משטחים העוברים דרך הנקודות האמורות וניצבים לציר המרכזי;

„גובה כולל" — המרחק מפני הדרך עד הנקודה הגבוהה ביותר של העגלה כשאינה עמוסה, לרבות כל מיתקן, מכשיר או דבר אחר המחובר אליה דרך קבע;

„זמן התאורה" — זמן הלילה וכל זמן אחר שבו הראות לקויה מחמת תנאי מזג האויר;

„ייצול חיבור" — מוט ברזל או עץ המחובר לעגלה בטבעת, המשמש לחיבור שתי רצועות עור של הרתמות אליו;

„ייצול היגוי" — מוט המשמש להיגוי העגלה;

„לילה" — פרק הזמן שבין סוף רבע שעה שלאחר שקיעת השמש לבין תחילת רבע שעה לפני זריחתה;

„משקל כולל מותר" — המשקל העצמי של העגלה בתוספת משקל המטען שבה, כפי שהותר על ידי ראש הרשות המקומית לעגלה הנדונה;

„משקל המטען" — משקל המטען שהותר לשאתו בעגלה בתוספת משקל הנוסעים;

„נעלי בטחון" — כפיסי עץ או מתכת בצורת משולש ישר־זווית המיועדים למניעת הזזתה המקרית של העגלה;

„סרן" — ציר או מערכת צירים המורכבים לרחבה של העגלה, הנושאים גלגלים המעבירים את משקל העגלה על פני הדרך;

„עובר דרך" — המשתמש בדרך לנסיעה, להליכה, לעמידה או לכל מטרה אחרת;

„רוחב כולל" — רחבה של העגלה כשהוא נמדד בין שני משטחים אנכיים מקבילים העוברים דרך הנקודות הקיצוניות של העגלה משני צדיה;

„הרשות המקומית" — המועצה המקומית אופקים;

„ראש הרשות המקומית" — לרבות אדם שראש הרשות המקומית העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בוחן" — בוחן שניתנה לו תעודה מאת הרשות המקומית לבדיקת עגלות ובחינתן;

„תושב" — אדם שמקום מגוריו או מקום עסקו בתחום הרשות המקומית.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

פרק שני: מתן היתר

היתר לעגלה

2. (א) לא ינהג אדם עגלה בתחום הרשות המקומית אלא אם יש לו עליה היתר בר תוקף מאת ראש רשות מקומית.

(ב) לא יינתן היתר אלא למי שמלאו לו 16 שנים.

בקשה להיתר

3. תושב הרוצה בהיתר על עגלתו יגיש בקשה בכתב לראש הרשות המקומית, ימסור פרטים מלאים ונכונים, בצירוף אישור מאת רופא וטרינרי שאושר על ידי ראש הרשות המקומית על מצבה הגופני התקין של הבהמה או הבהמות, ומסמכים כפי שידרוש ראש הרשות המקומית, וישיב נכונה על כל שאלה שיישאל על ידיו.

הבאת עגלה לבדיקה

4. (א) המבקש היתר יביא את העגלה למשרד הרשות המקומית או למקום אחר שיורה ראש הרשות המקומית ובמועד שיורה.

(ב) העגלה תיבדק ותיבחן על ידי בוחן כדי לברר אם נתקיימו בה כל הוראות חוק עזר זה ואם היא ראויה לשימוש.

מתן היתר

5. (א) לא יינתן היתר אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת בוחן המאשרת שהעגלה שעליה מבוקש ההיתר נבדקה על ידיו ונמצאה ראויה לשימוש.

(ב) מתן היתר או סירוב לתיתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו, מסורים לשיקול דעתו של ראש הרשות המקומית.

(ג) ניתן היתר, יחתים ראש הרשות המקומית את ההיתר בחותמת כשירות לתנועה.

(ד) לא ישתמש אדם בעגלה באופן השונה מן השימוש הנקוב בהיתר.

פקיעת היתר

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו.

אגרת היתר

7. (א) בעד כל היתר תשולם למועצה אגרה בסך 5 לירות, אולם אם ניתן ההיתר אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

(ב) ראש הרשות המקומית רשאי לפטור מבקש היתר מתשלום האגרה לפי סעיף קטן (א) בהתחשב במצבו הכלכלי.

פרק שלישי: מבנה העגלה

סימן א': מצב העגלה והפיקוח על תקינותה

תקינות העגלה

8. עגלה וכל החלקים, האבזרים והציוד המורכבים עליה או המותקנים בה יהיו בכל עת במצב תקין, ובמצב שאין בו כדי לגרום נזק או סכנה לנמצאים עליה, בתוכה או על ידה, או לעוברי דרך או לרכוש.

הזמנה

9. (א) בוחן וכן שוטר רשאים בכל עת להזמין לבדיקה וכן לבדוק כל עגלה.

(ב) בעליה או מחזיקה של העגלה שהוזמן כאמור יביאנה לבדיקה במקום ובמועד שנקבעו בהזמנה.

הודעת אי שימוש

10. (א) סבור בוחן או שוטר כי לא נתמלאו בעגלה הוראות חוק עזר זה, או שהעגלה עלולה לסכן את התנועה, ימסור לנוהג בה הודעה (להלן — הודעת אי שימוש) בה יפורטו

הפגמים בעגלה, יסיר מן העגלה את לוחית הזיהוי ויודיע על כך לראש הרשות המקומית ויעביר את לוחית הזיהוי ואת ההיתר שניתן לו על ידי הנהג לפי דרישתו.

(ב) מי שנמסרה לו הודעת אי שימוש, לא ישתמש בעגלה שעליה נמסרה ההודעה אלא לשם תיקון הפגמים שפורטו בה וכן לשם הבאתה לרשות המקומית לעריכת בדיקה נוספת.

(ג) עגלה שנמסרה עליה הודעת אי שימוש לא ישתמש בה מחזיקה או נהגה או מי שבידו השליטה עליה אלא לצרכים האמורים בסעיף קטן (ב) אף אם ההודעה לא נמסרה לידיו.

(ד) נוכח הבוחן על פי בדיקה נוספת כי הפגמים שפורטו בהודעת אי שימוש תוקנו, יבטל את הודעת אי השימוש ויחזיר את ההיתר ואת לוחית הזיהוי.

סימן ב': מבנה העגלה

בלמים בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג

11. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג תותקן לפחות מערכת בלמים אחת המופעלת על שני גלגלי העגלה המורכבים על סרן אחד והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

בלמים בעגלה אחרת

12. בעגלה שהוראות סעיף 11 לא חלות עליה תותקן מערכת בלמים אחת המופעלת ישירות על גלגל אחד המורכב על סרן אחד של העגלה והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

רוחב כולל

13. הרוחב הכולל של עגלה לא יעלה על 2.00 מטר.

גובה כולל

14. הגובה הכולל של עגלה לא יעלה על 3.00 מטר, ובלבד שהגובה מן פני הקרקע ועד לתחתית העגלה לא יעלה על 1.20 מטר.

אורך כולל

15. אורך כולל של עגלה לא יעלה —

(1) בעגלה בעלת סרן אחד על 3.00 מטר;

(2) בעגלה בעלת 2 סרנים על 5.00 מטר.

מרחק

16. המרחק בין מרכז הסרן עד לקצה האחורי של מרכב העגלה —

(1) בעגלה בעלת ציר אחד — יהיה 45% מהאורך הכולל של המרכב או המשטח או השטח המיועד למטען;

(2) בעגלה בעלת 2 צירים המרחק בין הצירים של העגלה לא יעלה על 50%.

מערכת היגוי

17. בעגלה תותקן מערכת היגוי תקינה המאפשרת הפנייתה בזווית של 45° לפחות והחזרתה המיידית בקלות, מהירות ובטיחות.

היבור

18. בעגלה הרתומה לבהמה אחת יותקן ייצול חיבור אחד ושני ייצולי היגוי שיעמדו בעומס הסחיבה, הדחיפה והטלטולים של העגלה, בכל תנאי הדרך. בעגלה הרתומה לשתי בהמות יותקנו שני ייצולי חיבור וייצול היגוי אחד.

ייצול חיבור

19. ייצול החיבור יהא עשוי ממוט ברזל או עץ חלק, ובלבד שמוט העץ לא יהיה מורכב משני חלקים או יותר.

גלגלים

20. בעגלה יותקנו גלגלים תקינים אשר יוכלו לשאת את משקלה הכולל המותר.

אופנים בגלגלים

21. בגלגלי העגלה יותקנו אופנים מעץ, מברזל או מפלדה, בעלי נקבים המותאמים בקטרם לברגים ולאומים המשמשים לחיבור האופנים לסרן. אופני עץ יהיו בעלי חישוקי ברזל, פלדה או גומי מוקשה. על אופני ברזל יורכבו צמיגים מגומי מוקשה או פנאומטיים.

הרתמה

22. המושכות ייעשו מחומר אשר יעמוד בפני עומס הסחיבה. חלקי הרתמה והמושכות הבאים במגע עם עור הבהמה לא יחבלו בה.

התקנת פנס

23. (א) בעגלה יותקן בצדה השמאלי פנס חשמלי או פנס רוח אחד לפחות, ובהיותה בדרך יפיץ אור בצבע לבן קדימה ואור בצבע אדום אחורה בזמן תאורה שאורו ייראה למרחק של 100 מטרים לפחות.

(ב) הפנס כאמור בסעיף קטן (א) יותקן בגובה של לא פחות מ-40 ס"מ ולא יותר מ-120 ס"מ מפני הקרקע.

מחזירורים

24. (א) בעגלה יותקנו בחלק האחורי שני מחזירורים בצבע אדום, כל מחזירור במרחק שווה מדופן העגלה שבצדה ושלא יעלו על 40 ס"מ ובגובה של לפחות 40 ס"מ מן פני הקרקע ולא יותר מ-80 ס"מ; הותקן בעגלה מחזירור מלבני, יהיה שטחו 20 ס"מ מרובעים לפחות; הותקן מחזירור עגול יהיה קטרו 5 ס"מ לפחות. שני המחזירורים יהיו במצב תקין ונקי בכל עת.

(ב) בעגלה שאין לה דפנות יותקנו המחזירורים על הסרן האחורי, ובלבד שהמרחקים, צבעם וגדלם יהיו בהתאם לאמור בסעיף זה.

(ג) לא יותקן בעגלה מחזירור אלא מסוג שאושר על ידי ראש הרשות המקומית.

נעלי בטחון

25. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג יימצאו שתי נעלי בטחון המאפשרות השארתה של העגלה, כשהיא עמוסה, במצב בלימה בכל תנאי הדרך כשהבלמים אינם מופעלים.

משקל כולל מותר

26. לא יעלה משקל המטען של עגלה על המשקל שצויין לצדה להלן:

(1) בעגלה בעלת סרן אחד הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;

(2) בעגלה בעלת סרן אחד או שני סרנים הרתומה לחמור אחד או לשני חמורים — 250 ק"ג;

(3) בעגלה בעלת 2 סרנים הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;

(4) בעגלה בעלת 2 סרנים הרתומה לשני סוסים או לשתי פרדות — 1000 ק"ג.

הובלת מטען

27. לא יוביל אדם מטען בעגלה ולא יניח לאחר להובילו כאמור אלא אם —

(1) המטען מסודר באופן המאפשר הובלתו בבטיחות;

(2) המטען קשור ומוחזק היטב באופן שלא יישמט וקישוריו לא יתרופפו;

(3) חלוקת משקל המטען על העגלה וסידורו מאפשרים הובלתו בבטיחות;

(4) המטען מסודר באופן שלא יסתיר את המחזירורים, את לוחית הזיהוי ואת הפנס.

(5) המטען מסודר באופן שאינו חורג —

(א) מחוץ לדפנות הצדדים של העגלה;

(ב) מחוץ לקרקעית העגלה;

(ג) יותר ממטר אחד מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה;

(ד) מחוץ לדופן הקדמי של העגלה.

פיטון מטען חורג

28. היה מטען חורג מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה יסמן המוביל את המטען כדלקמן:

(1) שלא בזמן התאורה — על ידי דגל אדום פרוש בקצה החורג של המטען;

(2) בזמן התאורה — על ידי אור אדום או מחזירור אדום בקצה האחורי של המטען בגודל שנקבע בסעיף 24 (א).

היתר לעגלה שמידותיה ומשקלה עולים על הקבוע

29. ראש הרשות המקומית רשאי להתיר, לאחר התייעצות עם רשות הרישוי, בתנאים או ללא תנאים, שימוש בעגלה אשר מידותיה או משקל מטענה עולים על הקבוע בסימן זה.

סימן ג': שינוי מבנה

שינוי מבנה

30. לא ישנה אדם מבנה של עגלה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש הרשות המקומית ובהתאם לתנאי ההיתר.

רישום השינוי בהיתר

31. לא ישתמש אדם בעגלה שניתן עליה היתר שינוי המבנה לפי סעיף 30 אלא לאחר שנרשם השינוי בהיתר שניתן לפי סעיף 5.

פרק רביעי: לוחית־זיהוי

מתן לוחית־זיהוי

32. (א) ראש הרשות המקומית יתן לכל בעל היתר לוחית זיהוי וכן יחליף כל לוחית זיהוי משומשת או פגומה בחדשה.

(ב) לוחית הזיהוי תהיה בצבע לבן ועל הלוחית יירשם בצבע שחור המספר הסידורי של ההיתר, שמו ומענו של בעל העגלה. גודל הלוחית יהיה 20×40 ס"מ. הלוחית תותקן בחלק האחורי של העגלה או בצד הימני במקום בולט ונראה לעין, ותהא במצב נקי ותקין בכל עת.

(ג) בעד כל לוחית זיהוי תשולם לקופת הרשות המקומית אגרה בסך שתי לירות.

לוחית־זיהוי

33. כל עגלה תשא עליה בגובה ובצורה הנראים לעין לוחית־זיהוי שניתנה על ידי ראש הרשות המקומית.

הפרת לוחית הזיהוי

34. לא יסיר אדם לוחית־זיהוי מעגלה אלא לשם החלפתה או לשם מסירתה לראש הרשות המקומית; לא יוסיף אדם על הסימנים והמספרים שבה ולא ישנה בהם דבר, לא יחספס את צבעה וכל סימן או מספר שעליה ולא ישחית אותה בכל צורה שהיא.

פרק חמישי: החזקת היתר ושינויים בו

חובת החזקת היתר

35. לא ינהג אדם עגלה אלא אם נמצא אתו היתר ומותקנת בה לוחית-זיהוי.

הצגת היתר

36. הנוהג בעגלה יציג את ההיתר לכל בוחן או שוטר לפי דרישתו.

חובה למילוי תנאי היתר

37. מי שניתן לו היתר, חייב למלא אחרי התנאים או ההגבלות הכלולים בו ולא ישתמש אדם בעגלה אלא בהתאם להיתר ולתנאים כאמור.

איסור שינוי בהיתר

38. לא ישנה אדם שאינו מוסמך לכך פרט בהיתר על ידי כתב יד, שרטוט, מחיקה, טשטוש, הוספה או בכל אופן אחר ולא יחזיק היתר שיש בו שינוי כאמור.

כפל היתר

39. (א) אבד היתר או הושחת או טושטש, רשאי ראש הרשות המקומית לתת לפי בקשת בעליו או מחזיקו, כפל ממנו לאחר ששוכנע באמיתות הבקשה.

(ב) מצא בעל ההיתר את ההיתר המקורי לאחר שקיבל כפל כאמור, יחזיר את הכפל לראש הרשות המקומית.

פרק ששי: הוראות שונות

פטור

40. ראש הרשות המקומית רשאי לאחר התייעצות עם רשות הרישוי לפטור עגלה מהוראות הפרק השלישי, כולן או מקצתן, והוא רשאי לגבי עגלה מסויימת להוסיף על הוראות הפרק האמור, אם לפי שיקול דעתו נחוץ הדבר לבטיחות התנועה ולמניעת תאונות או לזרימת התנועה או להבטחת השימוש בעגלה.

הטלת אחריות

41. לא נקבע בחוק עזר זה על מי מוטלת חובה מסויימת, יראוה כמוטלת על נהגה של עגלה, על בעל ההיתר, על בעל העגלה ועל המחזיק בה.

עונשין

42. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 10 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש הרשות המקומית או לאחר הרשעתו.

השם

43. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאופקים (עגלות), תשכ"ט—1969".

נתאשר.

משה מיובסקי
ראש המועצה המקומית אופקים

י"ח בטבת תשכ"ט (8 בינואר 1969)
(חמ 811419)

אני מסכים.

חיים משה שפירא
שר הפנים

משה כרמל
שר התחבורה

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאל־טייבה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית אל־טייבה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים" — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;

„חדר" — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„מד־מים" — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה" — המועצה המקומית אל־טייבה;

„המנהל" — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים" — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

„נכס", ו„בנין" — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950 [2];

„צרכי בית" — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936 [3];

„צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית" — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד־מים;

„נפח בנין" — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק" — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

---

[2] ק"ת תשי"א, עמ' 178; תשכ"ב, עמ' 280.

[3] ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 560, עמ' 1.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד־מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

אגרת הנחת צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מד־מים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד־מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדקו, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד־מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מד־מים ואגרת התקנת מד־מים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מד־מים, צרכן רשאי להביא למנהל, תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, מד־מים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מד-מים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מד-מים בלבד.

(ז) היה מד-המים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מד-מים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד-מים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד-המים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמד-המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד-מים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד-המים היה פגום.

אגרת מים

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד־המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד־המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצרוכת הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצרוכת של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד־המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמד־המים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמד־המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מד־המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדי־מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד־מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

אספקת מים לפי חוזה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד־המים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך ארבעה עשר יום מיום מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניתוק החיבור

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד־מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד־מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות וה־תשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל־17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד־מים, צינור, או אבזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נתוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;

(5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיזוג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו. לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשיה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

מכירת מים והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א) רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה כפני זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת תיקונים

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם,

או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ביטול

21. חוק עזר לאל־טייבה (אספקת מים), תשכ"ד—1964 [4] — בטל.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאל־טייבה (אספקת מים), תשכ"ט—1969".

תוספת

	האגרה בלירות
1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)):	
(1) (א) ליחידת דיור —	
לחדר ראשון	40
לכל חדר נוסף	30
(ב) לעסק או משרד	50
(ג) לתעשיה או מלאכה	150
(ד) לחקלאות לדונם	100
(2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —	
עד "2	30
עולה על "2	70
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3 (ב))	10
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))	10
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו־(ג))	
לנכס ששטחו —	
עד חצי דונם	150
לכל מטר נוסף	0.50
נוסף לזה	
בבנין מגורים, לכל מ"ר של שטח הבניה בכל קומה	1
בבנין שאינו מגורים, לכל מ"ק של נפח הבנין	1

[4] ק"ת 1582, תשכ"ד, עמ' 1294.

	האגרה למ"ק באגורות	האגרה המינימלית בלירות
(6) לתעשיה —		
(א) לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה —		
בגבולות הכמות המוקצבת	15	
מעל לכמות המוקצבת	20	
(ב) לצרכן שאינו רשום ברשיון ההפקה של המועצה	20	
(7) לבניה	60	3
(8) לחקלאות, לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה —		
בגבולות הכמות המוקצבת	14	
מעל הכמות המוקצבת	20	

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה — פרט לדירה בבנין חד־משפחתי מבניה קשה שאינו שיכון עולים וששטחה עולה על 70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הזיכוי עלתה על 10 מ"ק יזוכה לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הזיכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 ויותר	21

(ב) הזיכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

	האגרה בלירות
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))	10

נתאשר.

י"ח בטבת תשכ"ט (8 בינואר 1969)

עבדאל רחים אברהים חג' יחיה
ראש המועצה המקומית אל־טייבה

(חמ 81075)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות
פקודת התעבורה

חוק עזר ליהוד בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיף 77 לפקודת התעבורה [2], מתקינה המועצה המקומית יהוד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים" — אופניים או תלת־אופנים, שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה" — המועצה המקומית יהוד;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב" — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה;

„בוחן" — אדם שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר־תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית־מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

בקשה למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתיתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האבזרים כנדרש בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961 [3].

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שלוש לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית־מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית־מספר, וכן יחליף כל לוחית־מספר מטושטשת או פגומה בלוחית־מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית־מספר תשולם למועצה אגרה של 75 אגורות.

ביטול

5. חוק עזר ליהוד (רשיונות לאופניים), תשכ"א—1961 [4] — בטל.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליהוד (רשיונות לאופניים), תשכ"ט—1969".

נתאשר.
י"ח בטבת תשכ"ט (8 בינואר 1969)
(חמ 831300)

ס' חתוכה
ראש המועצה המקומית יהוד

אני מסכים.

חיים משה שפירא
שר הפנים

משה כרמל
שר התחבורה

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
[3] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.
[4] ק"ת 1070, תשכ"א, עמ' 317.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית עיר־יזרעאל—עפולה חוק עזר זה:

תיקון התוספת השניה

1. בתוספת השניה לחוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה (מודעות ושלטים), תשי"ח—1958 [2], במקום סעיף 3 יבוא:

„3. מודעה המתפרסמת דרך הארה על ידי חשמל, זרחן או כל אמצעי אחר, וכל פרסום בצורת תבנית ראווה, לכל מטר אורך —

ברוחב עד 50 ס"מ, לשנה	4
ברוחב העולה על 50 ס"מ, תוספת של	4"

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה (מודעות ושלטים) (תיקון), תשכ"ט—1969".

נתאשר.

י"ד בשבט תשכ"ט (2 בפברואר 1969)
(חמ 83103)

י' דובנוב
ראש המועצה המקומית עיר־יזרעאל—עפולה

חיים משה שפירא
שר הפנים

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ק"ת 802, תשי"ח, עמ' 1495 ; ק"ת 1324, תשכ"ב, עמ' 2104.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לעמק־לוד בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה האזורית עמק־לוד חוק עזר זה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לחוק עזר לעמק־לוד (מס עסקים מקומי), תשי"ח—1957 [3] (להלן — חוק העזר העיקרי) —

(1) בפריט „בית חרושת לצינורות ברזל" במקום „1500" יבוא „4000";

(2) בפריט „מסעדה" במקום „20" יבוא „80";

(3) לאחר הפריט „מגרסה" יבוא „מדגרה — 80".

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115 ; ס"ת 485, תשכ"ז, עמ' 2.
[3] ק"ת 747, תשי"ח, עמ' 218 ; ק"ת 2192, תשכ"ח, עמ' 944.

תחילה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968).

הוראות מעבר

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1968/69 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם לפי חוק העזר העיקרי על חשבון המס לשנת 1968/69, ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק־לוד (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—1969".

נתאשר.

י"ד בשבט תשכ"ט (2 בפברואר 1969)
(חמ 84651)

דוד דוידוביץ
ראש המועצה האזורית עמק־לוד

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות
פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לעזתה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות[1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945[2], מתקינה המועצה האזורית עזתה חוק עזר זה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר לעזתה (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1958[3] (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

"תוספת

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
אספקת גז לבישול ולחימום, לפי מספר הלקוחות, ובלבד שכאשר הגז מסופק למטבח משותף ייחשבו כל חמש נפשות כלקוח אחד —	
עד 1000 לקוחות או חלק מהם	30
למעלה מ־1000 לקוחות, לכל 200 לקו־ חות נוספים או חלק מהם	30
דודי שמש, לכל יחידת דיור	25
מצרכי מזון, משקאות, דגים או בשר בסיטו־ נות —	
לישוב אחד	100
ל־2 ישובים עד 5 ישובים	200
ליותר מ־5 ישובים, לכל ישוב	50
זבלים או תערובת, לפי היקף האספקה בשנה, לכל 10,000 לירות או חלק מהן	50
חשמל	1000
מים	1000
בית אריזה לירקות, להדרים או לגידולים אחרים	1000
בנק, סניף בנק או מוסד לאשראי	450
ביטוח רכוש, חיים, סחורה, מבנים או בהמות, בין ישירות ובין באמצעות סוכנות, על כל 10,000 לירות מדמי הביטוח לשנה או חלק ממנו	25
גידול צאן, לכל ראש שמעל ל־25 הראשים הראשונים	1
הפקה, ייצור או צילום של סרט קולנוע, לפי המספר הכולל של המועסקים או המשתתפים בהפקה, בייצור או בצילום —	
עד 20	500
21 עד 30	1000
31 עד 40	1500
41 ומעלה, לכל מועסק או משתתף נוסף	35

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115; ס"ח תשכ"ז, עמ' 2.
[3] ק"ת 841, תשי"ט, עמ' 275; ק"ת 1676, תשכ"ה, עמ' 1279.

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
הובלה או הסעה, לכל מכונית משא —	
עד 3 טונות	35
למעלה מ־3 עד 12 טונות	100
למעלה מ־12 טונות	150
חשמלאי	60
כריית חומר ואדי, כורכר, חול או כבול, לכל מטר מעוקב	0.10
מחצבה המעסיקה עובדים —	
עד 5	300
לכל 5 עובדים נוספים או חלק מהם	100
מחסן להחסנת אספקה וסחורות	200
מוסך, מסגריה, בית מלאכה למכוניות, חשמל־אות, שרברבות, בדיקת מדי־מים, נגריה או מפעל תעשיה המעסיק עובדים —	
עד 5	200
למעלה מ־5 עד 10	400
למעלה מ־10, לכל עובד נוסף	50
מזנון, דוכן לממכר מזון, בית אוכל	75
מנפטה להפרדת כותנה	1000
ספק המספק סחורה, לפי ההיקף השנתי, על כל 1000 לירות או חלק מהן	10
סוחר זבל עופות	60
סוחר לתוצרת מזון, פירות, גידולי תעשיה, תגובה חקלאית, בהמות, לכל ישוב	200
צרכניה או חנות אטליז בישוב שמספר תושביו —	
עד 200	60
מ־201 עד 350	94
מ־351 עד 500	180
מ־501 ומעלה	300
בית קפה או מסעדה המעסיק עובדים —	
עד 2	150
למעלה מ־2, לכל עובד נוסף	100

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
בית קולנוע, לפי מקומות ישיבה —	
עד 400	250
למעלה מ־400 עד 800	500
למעלה מ־800	600
קבלן או קבלן משנה המבצעים עבודות למיניהן לרבות סלילת כבישים, בניה, הנחת צינורות, התקנת חשמל, קוי טלפון, עבודות מסגרות, מכונאות, נגרות, עבודות אינסטלציה, עבודות חקלאיות, ריסוס, הדברה, הובלה, הסעה, הכ־שרת קרקע, קידוחים, עבודות מתכת או עבו־דות מיכניות למיניהן, לרבות עבודות ריתוך והרכבה, תיקונים ושיפוצים, שהיקף עבודתו בתחום המועצה כולל חמרים לשנה בלירות הוא —	
מ־5,000 עד 10,000	75
למעלה מ־10,000 עד 20,000	150
למעלה מ־20,000 עד 30,000	300
למעלה מ־30,000 עד 40,000	400
למעלה מ־40,000 עד 60,000	600
למעלה מ־60,000 עד 80,000	800
למעלה מ־80,000 עד 100,000	1000
למעלה מ־100,000 לכל 10,000 נוספות או חלק מהן, תוספת	100
רופא; רופא שיניים; מהנדס	100
שירות אוטובוס	1000
שירות לניקוי וכביסה	150
שירות מוניות בין־עירוני	125
תחנה לציוד חקלאי	750
תחנה או מחסן למכירת דלק —	
בלי משאבה	125
עם משאבה, לכל משאבה	150."

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968). תחילה

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1968/69 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם לפי חוק העזר העיקרי בעד 1968/69, יראו אותו כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה. הוראות כמעבר

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעזתה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—1969". השם

נתאשר.
כ"ד בטבת תשכ"ט (14 בינואר 1969)
(חמ 84632)

אברהם רוזנמן
ראש המועצה האזורית עזתה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לראש־העין בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית ראש־העין חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית ראש־העין;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו בכתב לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה, וכן אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בעל" — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא־כוח, כסוכן או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר־משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין" — בית, צריף, מחסן, צריפון, בדון, פחון, אוהל, או חלק מהם, לרבות הקרקע שמש־תמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית מלאכה או אורווה;

„בית מלאכה" — לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים ובכלל זה בית חרושת, מוסך וכל עסק או מחסן המשמש יחד עם בית־המלאכה;

„אורווה" — לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמשתמשים בו או שמחזיקים בו יחד עם האורווה;

„אשפה" — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים, ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי־נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;

„זבל" — גללי בהמה ושאר אשפה של האורווה;

„פסולת" — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה אשפה או זבל.

כלי אשפה

2. (א) בעל בנין חייב להתקין, בבנין או בחצרו, כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, לחומר, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי אשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

כלי קיבול

3. (א) המחזיק באורווה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת, לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי קיבול.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול אשפה או חמרי בנין.

העברת אשפה

4. לא יוביל אדם, פרט למפקח, ולא יעביר בשום דרך — אשפה, זבל או פסולת מבנין, מאורווה או מבית מלאכה לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.

מתן היתר

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתתו, לבטלו, להתלותו או לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —

(1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת;

(2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת;

(3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גדלם ומבנם;

(4) תקופת ההיתר.

זכות כניסה לפועלי המועצה

6. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.

(ב) בעל בנין, אורווה או בית מלאכה, או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה לגשת על נקלה לכלי האשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.

סמכויות המפקח

7. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא מילא הבעל או המחזיק אחרי דרישת המפקח לפי סעיפים 2 או 3, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.

מסירת הודעות

8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

עונשין

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות, ואם עבר על הוראות סעיפים 2 או 3 והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7 (ב) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראש־העין (הוצאת אשפה), תשכ"ט—1969".

נתאשר.
כ"ז בטבת תשכ"ט (17 בינואר 1969)
(חמ 854808)

שלום מנצור
ראש המועצה המקומית ראש־העין

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות
פקודת התעבורה

חוק עזר לרמת־השרון בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1] וסעיף 77 לפקודת התעבורה [2] מתקינה המועצה המקומית רמת־השרון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס" — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961 [3];

„מונית" — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;

„מפקד המשטרה" — מפקד מחוז תל־אביב של משטרת ישראל, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח על התעבורה" — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה" — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר" — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פרטי" — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק רווח;

„המועצה" — המועצה המקומית רמת־השרון;

„פקח" — אדם שנתמנה בכתב על ידי המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רחוב" — דרך כמשמעותו בפקודת התעבורה, הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מרחוב;

„רכב" — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„תמרור" — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961.

סמכות להסדיר חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.

מקום חניה מוסדר

3. (א) ראש המועצה רשאי — לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה — לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן או באמצעות מכשירים מיכניים.

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לציית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

(ג) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
[3] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

(ד) הותקנו במקום חניה שלטים, סימנים וכיוצא באלה, חייב אדם המעמיד רכב באותו מקום להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך בהתאם להוראות שעל שלטים, סימנים וכיוצא באלה.

מקום חניה פרטי

4. (א) לא ינהל אדם מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של 80 לירות לשנה לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א—1961 [4] (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה;

(2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

רכב שנתקלקל

6. לא יעמיד אדם ברחוב רכב שנתקלקל קלקול המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של צד הרחוב המיועד לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.

מוניות

7. (א) לא יחנה אדם מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תשולם מחצית האגרה בלבד.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטר או לפקח על פי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה מונית ברחוב לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

[4] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או חנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע; או

(2) אם לא הוצעה הסעה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי".

אוטובוסים

8. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס ברחוב אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס במקום האמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם אוטובוס בתחנה סופית למעלה מהזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

תמרורים

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה, וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבע לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

ריתוק רכב למקום חניה

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסויים.

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

אגרת הסדר

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה מוסדר אלא אם שילם אגרת הסדר בהתאם לשיעורי האגרה הנקובים בתוספת.

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר למעלה מהזמן שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) סודרה החניה על ידי סדרן, תשולם האגרה לידיו תמורת תו או תווים, או באופן אחר שייקבע על ידי ראש המועצה.

(ד) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה למכשיר המיכני במטבע או בתווית מתכת מיוחדת בהתאם להוראות השימוש שיצויינו על גבי המכשירים.

טיפול במכשיר במקום חניה מוסדר

12. לא יקלקל אדם מכשיר מיכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.

סמכויות פקח

13. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

עונשין

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

השם

15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת־השרון (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ט—1969".

תוספת

(סעיף 11 (א))

אגרת הסדר

	שיעור האגרה
בעד חניה במשך שעה או חלק ממנה	20 אגורות

נתאשר.

ד' בטבת תשכ"ט (25 בדצמבר 1968)

(חמ 854018)

עזרא בן־יעקב

ממלא מקום ראש המועצה המקומית רמת־השרון

אני מסכים.

חיים משה שפירא
שר הפנים

משה כרמל
שר התחבורה

המחיר 96 אגורות

הודפס ע"י המדפיס הממשלתי, ירושלים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחיז בע"מ
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
21 May 2014 05:46:46 +03:00